

formodentlig for Korthedens Skyld — at nævne de Bestemmelser i Lovforslaget, som angaa Afviklingen af den Gæld, hvori vedkommende Grundejere ved en Værdistigningsskat komme til at staa i til Statskassen. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Lovforslaget foreslaar principielt, at Beløbet udbetales. Men for saa vidt Beløbet ikke udbetales, kan vedkommende Ejer forlange det lagt som en Grundbyrde paa sin Ejendom mod at tilsvare $4\frac{1}{2}$ pCt. af Beløbet, hvoraf de $3\frac{1}{2}$ pCt. ere Rente, medens den ene Procent er Afdrag paa Gælden. Endvidere kan Ejeren forlange hos den kongelige Kommissarius Henstand ogsaa med denne aarlige Ydelse, indtil Ejendommen bliver solgt, men i saa Tilfælde skal han ved Salget foruden Beløbet betale den aarlige Ydelse, som han har faaet Henstand med; altsaa skal han med andre Ord betale Beløbet og $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Rentes Rente af Beløbet i al den Tid, i hvilken han har haft Henstand. Værdistigningen fastsættes jo ikke een Gang for alle, men i Løbet af de 40 Aar, saaledes at der kan finde forskellige Ansættelser Sted for den samme Person.

Naar den højtærede Minister udtalte og pointerede, at det er Tale om Halvdelen af Ejendommens *Grundværdistigning*, saa er det jo rigtigt i Henhold til Lovforslagets § 18. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at i alle andre Paragraffer i dette Lovforslag er Ordet „Grundværdi“ og „Grund“ overhovedet ikke nævnt, og i § 18 var det ikke heller nævnt, da den højtærede Minister forelagde Forslaget i Rigsdagen. Da stod der overalt „Ejendommen“. Det fremgaar imidlertid af Forhandlingerne i Folketinget, at den højtærede Minister har haft en Forhandling med Udvalget, under hvilken man har meddelt ham, at man var kommen til det Resultat, at det ikke var *Ejendommens* Værdistigning, men at det var *Grundværdistigningen*, som i Virkeligheden skulde være Genstand for Beskatningen, og i Henhold hertil har man saa, efter at Ministeren har erklæret sig enig heri, ligesom han ogsaa har gjort her i Dag, forandret Lovforslagets § 18, saaledes at det der udtales, at det er *Grundværdistigningen*, der beskattes. Men alle de andre Paragraffer i Lovforslaget ere blevne staaende, og der tales om *Ejendommens* Værdi. Det fastslaas, at det er Ejendommens Vurdering til Ejendomsskyld, der skal være Udgangspunktet for Værdistigningen, og dette fastholdes, uagtet denne Vurdering ikke udtaler noget om, hvad Grun-

den er værd, men netop tager Ejendommen — Grund, Tilbehør og Bygninger — under eet. Det forekommer mig saaledes meget uklart — naar man læser Lovforslaget, ikke naar man har hørt Ministeren —, hvad der menes, at Værdistigningen skal betaales af.

Denne Uklarhed bliver ikke mindre derved, at den ærede Formand for Udvalget i det andet Ting udtrykkelig har udtalt, at Ændringsforslaget til § 18 var det vigtigste af alle de Forslag, der vare stillede, og dette er netop det Forslag, der udtaler, at det er *Grundens* og ikke *Ejendommens* Værdi, som skal være afgørende, paa samme Tid, som man har ladet det modsatte staa i alle de øvrige Paragraffer i Lovforslaget. Det forekommer mig, at man først og fremmest burde have det paa det rene, hvad det er, man agter at beskatte, og jeg kan ikke se, at det er klart, saaledes som Lovforslaget nu er affattet med Rettelsen til § 18.

Maa jeg imidlertid ved denne Lejlighed henlede det høje Tings Opmærksomhed paa en Omstændighed, som det forekommer mig, at der ikke er blevet lagt tilstrækkelig Vægt paa i det andet høje Ting. Det er den Omstændighed, at vi jo siden 1903 i Virkeligheden have haft en Værdistigningsskat i den Ejendomsskyld, som den Gang blev vedtagen. Det var jo det Maal, vi naaede til i 1903 ved Afskaffelsen af de gamle Skatter, Hartkornsskatten, Land- og Ligningsskatten og Bygningsafgiften, og kom til en Ejendomsskyld i Henhold til Værdien. Derved naaede vi netop til at faa en Skat paa en Ejendoms Værdi, og der er ikke Tvivl om, at den Værdiforøgelse, der vil tilgaa en Ejendom i Anledning af offentlige Anlæg og særlig Jernbaneanlæg som her, ogsaa vil komme ind i Vurderingen til Ejendomsskyld og vil bidrage til, at vedkommende kommer til at betale højere Skat. Ejendomsskyld betaales jo saavel til Staten som til Kommunen. Den kommunale Ejendomsskyld er vekslende og kan derfor ikke angives her, den er større eller mindre paa de forskellige Steder. Stats-ejendomsskylden er derimod 1,1 pro mille, og kapitalisere vi denne, komme vi op imod 3 pCt., der altsaa allerede er en Værdistigningsskat, der paahviler Ejendommene allerede nu. At den ikke er stor nok, skal jeg indrømme, men det forekommer mig, at det ikke vil være muligt, at man paa samme Tid har to forskellige Værdistigningsskatter, en gennem Ejendomsskylden og en gennem en særlig